

Aankondiging door tandarts en zijn bevoegdheid

Het Centraal Medisch Tuchtcollege heeft de navolgende beslissing gegeven naar aanleiding van de klacht van een arts tegen een tandarts, die zich onder de aanduiding op een verwijsbord „kaakchirurgie” aan onbevoegde uitoefening zou schuldig maken.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege;

Gezien de stukken;

Gehoord ter zitting van 27 april 1961 de klager, diens raadsman Mr. X., advocaat te B., de persoon over wie geklaagd is en diens raadsman Mr. Y., advocaat te D.;

overwegende

dat klager bij klaagschrift, ingekomen op 13 juni 1960 zich heeft gewend tot het College van Medisch Tucht recht in Eerste Aanleg te Eindhoven met een klacht, zake-lijk hierop neerkomende, dat de persoon over wie geklaagd is zich aankondigt, althans laat aankondigen als „kaakchirurg”, dat de kaakchirurgie niet door een tandarts mag worden uitgeoefend en dat de persoon over wie geklaagd is zich door deze aankondiging derhalve schuldig maakt aan een handeling, die het vertrouwen in de stand der tandartsen ondermijnt;

dat voormeld College bij een op 8 december 1960 gedateerde beslissing, waarvan aan klager op 27 december 1960 mededeling is gedaan, klager in zijn klacht niet-ontvankelijk heeft verklaard;

dat klager bij een op 26 januari 1961 en mitsdien tijdig ingediend schriftuur tegen deze beslissing in hoger beroep is gekomen;

overwegende ten aanzien van de ontvankelijkheid van klager:

dat het Centraal Medisch Tuchtcollege anders dan het College van Medisch Tucht recht in eerste aanleg van oordeel is, dat klager als rechtstreeks belanghebbende kan worden aangemerkt;

dat klager te B. de praktijk uitoefenende als specialist in de mond- en tandziekten in zijn belangen zou kunnen worden geschaad, wanneer de persoon over wie geklaagd is zich te D. onbevoegdelijk zou aankondigen als beoefenaar van de kaakchirurgie, daar, gelet op de omstandigheid, dat slechts weinigen in Nederland zich op dit gebied hebben gespecialiseerd, het zeer wel mogelijk is dat patiënten uit tussen B. en D. gelegen plaatsen zich tot klager zouden hebben gewend, indien de persoon over wie geklaagd is niet te D. zou zijn gevestigd;

dat bovendien klager als specialist mag opkomen voor de belangen, zijn specialisatie betreffende, en zulks hem eveneens tot rechtstreeks belanghebbende maakt;

dat de klager derhalve ontvankelijk is;

overwegende ten aanzien van de klacht:

dat de tandarts, die deze hoedanigheid heeft verkregen door het voldoen aan de vereisten, bedoeld in het derde lid van artikel 131 van de Hoger-Onderwijswet, bevoegd is de tandheelkunde in haar volle omvang uit te oefenen;

dat zodanige uitoefening mede omvat het verrichten van kaakchirurgische handelingen;

dat de persoon over wie geklaagd is tandarts is in de hierbedoelde zin en bovendien is ingeschreven als specialist in de mondheelkunde en de chirurgische prothetiek in de desbetreffende registers van de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde;

dat hij derhalve gerechtigd is chirurgische handelingen aan de kaak te verrichten en zijn specialisatie op dit gebied aan te kondigen;

dat de klacht mitsdien ongegrond moet worden verklaard;

overwegende dat ter zitting is gebleken, dat de persoon over wie geklaagd is zich door het E – ziekenhuis – heelkundige kliniek –, alwaar hij de praktijk uitoefent, in de van haar uitgaande publicaties laat aankondigen onder het hoofd „kaakchirurgie”;

dat het Centraal Medisch Tuchtcollege de persoon over wie geklaagd is in overweging geeft deze aankondigingen, waarvoor hij mede de verantwoordelijkheid draagt, in overeenstemming te doen brengen met de voor zijn specialisatie geldende terminologie, te weten „mondheelkunde en chirurgische prothetiek”;

overwegende dat het Centraal Medisch Tuchtcollege van oordeel is, dat deze beslissing met het oog op haar belang voor bekendmaking in aanmerking komt;

Rechtsdoende in hoger beroep:

Vernietigt de beslissing van het College van Medisch Tucht recht in Eerste Aanleg te Eindhoven d.d. 8 december 1960, waarvan beroep;

verklaart A in zijn tegen C ingediende klacht ontvankelijk;

verklaart deze klacht ongegrond;

beveelt de bekendmaking van deze beslissing op de wijze als omschreven in artikel 87 jo. artikel 63 lid 2 van het Reglement Medisch Tucht recht en Oplossing van Geschillen in de Verslagen en Mededelingen betreffende de Volksgezondheid en door aanbidding ter plaatsing in het Ned. Tandartsenblad van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde, het Tijdschrift voor Tandheelkunde, Medisch Contact, Nederlandse Jurisprudentie en het Tijdschrift voor Geneeskunde.

Aldus gewezen op 27 april 1961 door de Heren:

Prof. Mr. C. W. DE VRIES, voorzitter; Dr. B. K. BOOM, H. H. SANTMAN, leden-geneeskundigen; J. STORK en J. TH. L. ROZENDAAL, leden-tandartsen; in tegenwoordigheid van Mr. G. J. BLOK, plaatsvervangend secretaris.

w.g. C. W. DE VRIES
Voorzitter

w.g. G. J. BLOK
Secretaris plv.